

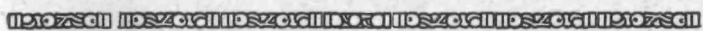
J. E. Bogomil:

Ne bo nič!

Koliko ima Virnikov Tonček opravka, koliko nepotrebne hoje, korakanja in letanja! In vse zaradi metuljev. Najrajši bi videl, da bi bili vsi njegovi in pri njem v postelji. No, nekaj metuljev je res škodljivih, pa so mu oče rekli, naj jih le polovi, kolikor jih more. Če jih bo polovil več, manj bo tistih grdih, nepotrebnih gosenic na vrtu. — Nekaj metuljev je pa lepih, in Tonček bi rad vse od blizu videl, kako lepi so. Kadar zagleda katerega — hop, pa gre na lov! Klobuk v roki, pa tek, tek, tek — čmok! — pa je na tleh! Pa še jokati nima časa. Vstane in jo pobriše za metuljem. Res je lastovičar že daleč in se mu menda poredno smeje, ker mu je srečno ušel. Pa saj leti tamle citronček, in ta je tudi lep. Ali pa zorica! Belin je pa škodljiv — eh, gre pa nad škodljivca! Enega bo že dobil. In če tudi nič ne dobi, saj to ni sramota. Še drugačni lovci, ki hodijo na lov s psi in puškami, pridejo včasih prazni domov. Pa lovci v škornjih in hlačah! Kaj bo proti njim Tonček!

Tončku tudi kiklica malo nagaja. Ko bi mu te ne bilo treba več prenašati — jej, polno hišo bi imel metuljev! Pa pridite drugo pomlad pogledat, ko bo imel že hlače — videli boste!

Zdaj-le!

